

**Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏԳԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴՅԱՆ ԵՎ
ԱՍՏՎԱԾՆԱՅՏՆՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԻ ԱՌԻԹՈՎ**

(Սուրբ Էջմիածին, 6 հունվարի 2009 թ.)

«Յանուն Տօր եւ Որդոյ եւ Հոգոյն Սրբոյ. Ամեն»:

*«Ծնաւ նոր արքայ ի Բեթղեհէմ քաղաքի
Որդիք մարդկան օրհնեցէք,
Զի վասն մեր մարմնացաւ»*

(Շարակնոց):

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ հայոց ի Հայաստան, յԱրցախ եւ ի սփյուռս աշխարհի
Օրհնեցությամբ եւ գոհաբանական աղոթքներով այսօր փոխում ենք մեր Տիրոջ՝ Հիսուս
Քրիստոսի Սուրբ Ծննդյան եւ Աստվածհայրնության փոքր՝ ավերելով Աստծո մարդկություն-
յան եւ Փրկչի հայրնության բարի լուրը:

Մեր Եկեղեցու աղոթասեր հայրերը Սուրբ Ծնունդը կոչել են «խորհուրդ մեծ եւ սքանչե-
լի»: Այդպես են անվանել, քանզի անհնար է բացատրել, թե ինչպես անբավելին՝ հավիտե-
նականն ու անսահմանը, խանձարուրի մեջ պարուրվեց, ինչպես Աստծո Խոսքն ու Իմաս-
տությունը ծնվեց ոչ բանական կենդանիների մտություն: Մարդկային մարքին անհասանելի է
մնում, թե ինչպես Աստծո Միածին Որդին, Արարչի Փառքի Լույսը արարած եղավ, Տերը
ծառայի կերպարանք ստացավ:

Աստծո այս մեծ հրաշքի ինչպես լինելը չգիտենք եւ չենք կարողանում բացատրել, սա-
կայն գիտենք այդ հրաշքի պարճառը. «Զի վասն մեր մարմնացաւ», «Որովհետեւ մեզ հա-
մար մարմնացավ»: Իրավամբ, այս մի քանի բառերը բացատրում են Սուրբ Ծննդյան եւ
Աստվածհայրնության Բարձրյալի նախախնամական փնտրիչությունը:

Աստված Տերն է եւ Արարիչը «երկնի եւ երկրի, երևելեաց եւ աներևութից»: Նրա փառքն
են պարմում Իր նյութեղեն եւ հոգեղեն ստեղծագործությունները՝ փիեզերքը, մարդիկ եւ
հրեշտակները: Աստված համայնի կարիքը չունի ոչ մարմնի, ոչ ժամանակի: Աստծո հավի-
տենական գահին բազմած Փրկչին պետք չէր երկնքի բարձունքներից իջնել մեղսակորույս
աշխարհ: Խաղաղության Իշխանին պետք չէին հալածանք, չարհարանք, խաչելություն,
պետք չէին փշե պսակը, մահը կամ հարությունը: Բայց այս բոլորը Փրկիչը հանձն առավ
մեզ համար: Մերն Աստծո՝ մարմին առավ, որպեսզի ազադի մեզ մեղքի ու մահվան իշխա-
նությունից եւ արժանացնի երանությանը հավիտենական կյանքի: «Սրանում է սերը, մենք
չէ, որ սիրեցինք Աստծուն, այլ Նա սիրեց մեզ եւ ուղարկեց Իր որդուն մեր մեղքերի բավույթ-
յան համար» (Ա Հովհ. Դ 10): Մեր պաշտելի Աստված չի ցանկանում մեր մահը կամ դա-
րապարտությունը, դրա համար իսկ եկավ մեր մեջ բնակվելու, եկավ վերափոխելու մեր
կյանքը, պարզեցրելու հույսը փրկության, կյանքը հավիտենական:

Արդարև, մեր փառաբանական երգերը և գոհաբանական մաղթանքները արժեք չունեն, եթե մեր հոգու խորքում չկա այն անսասան հավատը, որ Աստված «մեզ համար մարմնացավ»: Մեր աղոթքները լսելի չեն լինի, եթե մեր Էության խորքում չի բնակվում Աստված:

Սուրբ Ծնունդը, սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ, Աստծո և մարդկության հաշտության սկիզբն է, հավիտենական կյանքը ժառանգելու հրավերը, Քրիստոսով փրկության շնորհի մեջ մնալու պարզամտ է մեզ: Աստված Իրեն հայտնեց մեզ Իր լիության մեջ, որպեսզի աստվածային և մարդկային կապարելության այդ լիությունից անմասն չմնանք, որպեսզի կապարելության այդ լիությունից հագնեա փրկություն հուսացող մեր կյանքը: Նավարկում ենք, որ Աստված մեկ է: Միությունը մեզ անհրաժեշտ չէ՞: Քարոզում ենք, որ Աստված սեր է: Միտ կարիքը չենք գգում, կարո՞ղ ենք առանց սիրտ ապրել, սրբազանություն: Աստված, Ում միշտ աղոթում ենք, սուրբ է, ճշմարիտ ու բարերար: Քննենք մեր սրբերը, սրբության կարիքը չենք գգում, քննենք մեր գործերը՝ ճշմարիտ, բարի և բարերար՞ են միշտ: Դավանում ենք, որ Աստված արդար է: Մենք արդարության կարիքը չենք գգում ամեն օր և ամեն ժամ: Խոստովանում ենք, որ Աստված մեր Նայրն է, գթասիրտ, խաղաղության մշտաժող աղբյուր, պարզևաբար բարիքների: Խաղաղությունը ամենօրյա մեր հայցը և մաղթանքը չէ՞, կարո՞ղ չէ՞ աշխարհը հանապազ գթասրբության ու խնամքի: Ով այս կերպ է ճանաչում Աստծուն, նա չի կարող ապրել առանց Նրա և իր փրկության հույսը չկապել Աստվածորդու մարդկության հավատքին և չձգվել լինել Նրա մշտական օրհնության և շնորհների ներքո:

Ուղեկորույս է աշխարհը առանց բեթղեհեմյան աստղալույսի: Առանց Քրիստոսի աշխարհը միշտ լինելու է անհանդարտ, հոգսաշար և բարոյագուրկ: Միայն նյութական առաջընթացը չի ապահովելու ճգնաժամային իրավիճակներից խուսափումը, կանխումը գժությունների ու բախումների, վերացումը աղերների ու աղքատության: Նոգևորի անպրեստումը, աշխարհայնացման ընթացքները միանշանակորեն խաթարում են նվիրագործված ավանդույթները, աղճատում բարոյական պարկերացումներն ու հասկացությունները, նաև մարդու ներաշխարհը՝ պարճառ դառնալով Աստծուց, իր անձից ու աշխարհից մարդու օտարացման և անարարելության: Աստված է սնուցում մարդկային հոգին: Աստվածասեր հոգով և հավատքի ուժով պիտի նորոգվի մարդկային կյանքը, որպեսզի չվերանան սահմանները մարդասիրության և եսասիրության, չխառնվեն արդարն ու անարդարը, ճշմարիտն ու կեղծիքը, և չշփոթվեն բարին ու չարը: Շատ խնդիրներ պիտի վճռվեն, շատ կնճիռներ պիտի հարթվեն ու վերքեր ամոքվեն գիտակցական այն արժևորմամբ և հավատքով, որ Աստվածորդին մեզ համար մարմնացավ: Կարարյալ սիրտ այս օրինակը լույս է, առաջնորդություն կյանքի և սիրով գործելու պատվեր: «Նագեք, ուրեմն, գութ, ողորմություն, բաղցրություն, խոնարհություն, հեզություն, համբերաբարություն՝ հանդուրժելով միմյանց, ներելով միմյանց, եթե մեկը մյուսի դեմ գանգար ունի. ինչպես Աստված Քրիստոսով ներեց ձեզ, նույն ձևով արեք և դուք: Եվ այս բոլորի վրա հագեք սերը, որ կապն է կապարելության» (Կող. Գ 12-14):

Միքելի հավատալուր ժողովուրդ հայոց, Սուրբ Ծննդյան և Աստվածհայրության «մեծ և սքանչելի» փոռին մեր Եկեղեցին Քրիստոսի սուրբ մկրտության հիշարարկումով կարարում է նաև Ջրօրհնների արարողությունը, որպեսզի Աստվածհայրության շնորհներով օրհնված ջուրը բաշխվի մեր ընտանիքներում՝ Աստծո սերը և օրհնությունը առաքացնելով

մեր կյանքում: Մեր մկրպությանը որդեգիր ենք Աստծո: Մեր մկրպությանը մեկ ենք՝ որպեսզի էլ լինենք, Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու, նույն ազգի, մեր Նայրենիքի զավակներն ենք: Ապրենք և գործենք միության այս զգացումով ու միմյանց հանդեպ սիրով, որպեսզի ի գործու լինենք հաղթահարելու մեր առջև ծառացող դժվարությունները, ընթանալու դեպի մեր հույսերի ու նպատակների իրագործում և իբրև հնագույն քրիստոնյա ազգ, իբրև Աստծո ժողովուրդ, աստվածահաճո մեր կյանքով մասնակցություն բերենք խաղաղ ու բարօր, մարդկանց համերաշխությանը և ուրախությանը լեցուն աշխարհի կառուցմանը: Այսօր մեր Տերն ու Փրկիչը գալիս է մեր սրբերում բնակվելու, Իր շնորհներով մեզ նորոգելու: Ընդունենք Տիրոջը մեր հոգիներում, գորանանք հավաքքով, հավաքարիմ մնանք հոգևոր մեր ժառանգությանը և քրիստոնեական արժեքներին: Մեր Տիրոջն ու Փրկչին ապավինած, Նրա պարգևած անսասան հույսով ու գործությանը բարօր դարձնենք մեր կյանքը ամենուր, շարունակենք շենացնել հայրենի մեր երկիրը, հոգանք ու ջանանք Արցախի մեր ժողովրդի և ազգային մեր բոլոր իղձերի մարմնավորման համար: Եվ թող մեր կյանքում մշտապես պայծառ շողա միմյանց հանդեպ սիրով լեցուն բարերար հոգին և բարերեր գործը, որով պիտի վկայենք, որ սիրում ենք Աստծուն:

Այս զգացումներով, բերկրալից աղոթքով և Նայրապերական ջերմ սիրով Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից՝ մեր հավաքքի օրբանից, ողջունում ենք մեր ժողովրդի բոլոր զավակներին, որք ի Նայասարան, յԱրցախ և ի Սփյուռս:

Ի Քրիստոս եղբայրական սիրո Մեր ողջույնն ենք հղում Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու Նվիրապետական Աթոռների գահակալներին՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա Մեծի Տանն Աթոռի Վարդապետ Սանտուկյանին, Երուսաղեմի Նայոց Պատրիարք Ամենապապիվ Տ. Թորգոմ արքեպիսկոպոս Մանուկյանին, Կոստանդնուպոլսի Նայոց Պատրիարք Ամենապապիվ Տ. Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Մուրաֆյանին և մեր Եկեղեցու ուխտապահ հոգևոր դասին:

Նայրապերական Մեր օրհնությունն ու ողջույնն ենք բերում Նայասարանի Նանրապետության նախագահ Կիրո Մերժ Սարգսյանին, Լեռնային Ղարաբաղի Նանրապետության նախագահ Կիրո Բակո Սահակյանին, հայոց պերական ավագանուն և Նայասարանում հավաքարմագրված դիվանագիտական առաքելությունների ղեկավարներին ու ներկայացուցիչներին:

Սուրբ Ծննդյան շնորհանորդգ այս օրը աղոթքով առ Աստված գոհություն հայրենք մեզ պարգևած բարիքների և մխիթարությունների համար, մեր եկեղեցական և ազգային կյանքում հաջողությունների ու ձեռքբերումների համար և հայցենք, որ Իր անբավ սիրով հոգա մեր մասին, ինչպես կամքն է Իր և արժանացնի հասարակուն մնալու Իր ճանապարհին, գորացնի մեզ, պայծառացնի և օրըսօրե փայլեցնի մեր մեջ փրկության Իր շնորհը՝ այսօր և հավիպյանս:

«Որդիք մարդկան օրհնեցեք, զի վասն մեր մարմնացավ»:

Քրիստոս ծնաւ եւ յայրենեցաւ

Ձեզ – Մեզ մեծ աւերիս: